

Az értékelés megvalósulásának lehetőségei, tartalma és formái a gyakorlóiskolában

SZERZŐ:

BÖDDINÉ SCHRÓTH ÁGNES

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Tartalomjegyzék

Bevezető gondolatok.....	2
Módszer.....	2
A szaktárgyi tanítási gyakorlat értékelésének szintjei.....	2
Vezetőtanár értékeli a hallgatót	2
A hallgatótársak értékelése	3
A hallgató reflektív önértékelése	4
Az értékelés kapcsolata a tanári kompetenciákkal	5
Mellékletek.....	8

Bevezető gondolatok

Ez a rövid tanulmány betekintést ad abba a folyamatba, hogy az értékelésnek milyen formái valósulnak meg a szaktárgyi és részben az egyéni összefüggő tanítási gyakorlat során. Ez magában foglalja a jelölti munka értékelését és a jelölt által végzett értékeléseket. A bemutatandó értékelési formák az új osztatlan tanárképzésben is jelen lesznek.

A gyakorlatok jellegéből adódóan mind a diagnosztikus, a formatív és a szummatív értékelés is jelen van a gyakorlat során.

A gyakorlatok ideje alatt a vezetőtanárok és mentorok leginkább a reflektív pedagógusi („reflective teacher”) szerepre, tevékenységekre mutatnak példát. Nagyon lényeges, hogy ebben a szerepben a vezetőtanár és a mentor tanár is segítő együttműködő, fejlesztő pedagógiai munkát végezzen. A tehetséges, érdeklődő hallgatókat érdemes megismertetni a kutató pedagógusi („enquiring teacher”) értékelési tevékenységgel is. Erre az egyéni összefüggő gyakorlat során több idő és lehetőség adódik.

Módszer

A megállapításokat, felvetéseket az ELTE Trefort Ágoston Gyakorló Gimnáziumban folyó munkára is alapozom.

A 2015. február 16-án tartott vezetőtanári megbeszélésen a vezetőtanárok (28 fő) 4-5 fős csoportokban a következő kérdésekben gyűjtötték össze gondolataikat:

- ≈ A vezetőtanár értékeli a hallgatót;
- ≈ A hallgatótársak értékeli a hallgatót;
- ≈ A diákok értékeli a hallgatót;
- ≈ A hallgató értékeli magát (önértékelés).

Minden csoport kapott egy lapot, melyre valamelyik témakör fel volt írva. Közös gondolkodás és megbeszélés után a csoport összegyűjtötte és a lapra leírta, hogy mi a véleményük az adott témában. A csoportok egymás közt tovább adták a lapokat, kiegészítették egymás gondolatait. A témakör címe alatt a következő szempontok szerepeltek minden lapon: *Mikor, milyen formában, szaktárgyi specialitás.* A fent említett vezetőtanári megbeszélés második részében azt vizsgálták meg a vezetőtanárok, hogy a tanári kompetenciák értékelése a szaktárgyi gyakorlat és az egyéni összefüggő gyakorlat során milyen mértékben történhet meg. A közös gondolkodás szintén csoportokban folytatódott, és egyénileg töltötte ki mindenki a melléklet táblázatot. (1. számú melléklet)

Az ELTE Trefort Ágoston Gyakorló Gimnáziumban a félév végén a hallgatók leadhatnak egy értékelő lapot, amely több szempontból is elemzi, értékeli a szaktárgyi tanítási gyakorlat félévét. Ezeknek a lapoknak az összesítéséből is bemutatok a tanulmányban.

A szaktárgyi tanítási gyakorlat értékelésének szintjei

Vezetőtanár értékeli a hallgatót

A közös munka során folyamatos az értékelés. Az értékelés a gyakorlat idejének döntő részében verbális formában történik, majd a gyakorlat végén írásban.

A diagnosztikus értékelés a gyakorlat elején, például az előhospitálást követő megbeszéléseken is történhet. A vezetőtanár ugyan nem számszerű adatokkal, de az órára való közös készülődés során, a tervezés szakaszában feltérképezi a tanárjelölt szakmai tudását, valamint módszertani elképzeléseit, javaslatait. A vezetőtanár a tapasztalatait, megállapításait természetesen közli a tanárjelölttel.

Mind a vezetőtanárnál tett hospitálási órákat, mind a tanárjelölti órákat reflektív óraelemzés. Ezek a megbeszélések adnak lehetőséget a folyamatos formatív értékelésre is, ami nélkülözhetetlen a hallgató továbbfejlődése érdekében. Fontos, hogy az értékelésnek ez a formája is segítő, támogató és irányító legyen.

A bemutató órát és az egész gyakorlatot a vezetőtanár illetve a mentor a szokásos ötjegyű skálán értékeli, ami lényegében egy szummatív értékelés. Nagy szerepe van a számszerű értékelés mellett – a vezetőtanár, illetve a mentor által írt - szöveges értékelésnek, a minősítésnek is. Az értékelés magában foglalja egyrészt azt, hogy a tanárjelölt milyen szintre jutott el a tanári kompetenciák elsajátításában (Lásd 1. melléklet!), másrészt pedig azt, hogy milyen utat tett meg saját fejlődésében. A minősítésben általában szerepel, hogy a tanárjelölt személyisége alapvetően mennyire alkalmas a tanári hivatásra. Például, képes-e megfelelő munkakapcsolatot teremteni a diákokkal, munkaközösség más tanáraival, megfelelően nyitott-e és konstruktív a felmerülő kérdések, problémák kezelésében, tudja-e érthetően megfogalmazni gondolatit, kérdéseit stb. A közös pedagógusi tulajdonságok mellett minden tantárgynak vannak saját szakmai fortélyai is ahhoz, hogy egy tanár úgy tudja megtartani az órát vagy foglalkozást, hogy az a diákok számára élmény legyen, és tanuljanak, fejlődjenek. A tanárjelölt munkájának értékelésében, így a minősítésben is a szakmódszertan szempontjai fontos szerepet kapnak. A szakmódszertani értékelés részét képezik például a hallgató által készített óravázlatok, foglalkozási tervek, a szemléltető- és segédanyagok, az órákon alkalmazott módszerek és óraszervezési formák megvalósításának milyensége stb.

A tanítási gyakorlatok végén készült minősítés tartalmát a tanárjelölt megismeri. Ideális esetben a vezetőtanár és a tanárjelölt teljes mértékben egyet is ért a szöveges értékelés, a minősítés tartalmával valamint a szummatív értékelés során kapott éremjeggyel.

3

A tanítási gyakorlatok keretében megtartott órák, foglalkozások sorában kiemelkedő helye van a bemutató óráknak. A bemutató órán ideális esetben – a vezetőtanár illetve a mentor mellett – jelen van az egyetem képviselője, az iskola képviselője, a munkaközösség másik tanára, valamint a hallgatótársak. A bemutató órát – a fenti ideális esetben - mindig egy reflektív műhelybeszélgetés követ, ami a hallgató munkájának fejlesztő célú, formatív értékelése. A beszélgetés végén rövid írásos minősítés készül a bemutató óráról, és az ötjegyű skálán is megtörténik az óra értékelése. A bemutató óráról írt szöveges értékelés tartalmával és az érdemjeggyel – amennyiben jelen van - az egyetem képviselője is egyetért.

A minősítések is bekerülnek a hallgató egyetemi portfóliójába, valamint egyre gyakrabban kéri a bemutatását az iskolák, amikor a hallgató elhelyezkedik.

A vezetőtanár és a hallgató közös munkájában fontos helyet foglalnak el az informális beszélgetések. Ezen beszélgetések során gyakran valósul meg a kölcsönös értékelésnek olyan tartalma, ami minkét fél számára útmutatást ad a további munkához.

A hallgatótársak értékelése

A hallgatótársak kölcsönös értékelésének nagyon fontos szerepe lenne a szaktárgyi tanítási gyakorlat során. Sajnos az osztott tanárképzésben, valamint az új osztatlan tanárképzésben is alig van és lesz arra lehetőség, hogy a jelölttársak egymás óráit látogassák, értékeljék, és kölcsönösen tapasztalatokat szerezzenek, tanuljanak egymástól. Az értékelésnek ez a szintje akkor működött nagyon jól, amikor a tanárjelölteknek alig volt délelőtti egyetemi órája a tanítási gyakorlat mellett, így intenzív műhelymunka alakulhatott ki a félév során a gyakorló iskolákban egy-egy munkaközösségben. Azonban még mindig a gyakorlóiskolában van leginkább lehetőség erre – a véleményem szerint – nagyon fontos és hasznos értékelési formára, mivel az egyéni összefüggő gyakorlat során nagyon ritkán fordul elő, hogy egy szakmai munkaközösségben több mentor tanár is dolgozik, és több hallgató kerül oda beosztásra.

A szakos hallgatótársak értékelése egy-egy esetben diagnosztikus, de leggyakrabban formatív értékelés, és verbális formában valósul meg. Az

esetleges diagnosztikus értékelésre az óratervezéseknél van lehetőség, leginkább az egyes szakmai kérdések felvetődésekor. Az értékelő hallgató és az értékelt hallgató is sokat hasznosíthat az órák látogatása után megvalósuló közös óraelemzések során elhangzó elemző és értékelő gondolatokból. Nagyon fontosak azok a vélemények, amelyek olyan személyektől hangzanak el, akik hasonló élethelyzetben vannak a tanárjelölttel, igazán bele tudják élni magukat az értékelt hallgató gondolatmenetébe.

A gyakorlóiskolákban különös szerepe van annak, amikor nem szakos jelölttárs látogatja meg a hallgató óráját, majd részt is vesz a közös megbeszélésen. A tőle elhangzott formatív értékelés jól leképezheti azt, ahogyan a diákok vélekedhetnek az óráról. Sokat jelent az az értékelés, ha a nem szakos jelölttárs „tanult” az órán, követni tudja az óra menetét, és „jól érezte magát”.

Diákok értékelik a hallgatót

A tanítási gyakorlat értékelésének talán ez a legesetlegesebben megvalósuló szintje. A hallgatók saját diákéveikből is alig hoznak erre tapasztalatot, így az igény is viszonylag kevesekben alakul ki arra, hogy a diákok véleményét is kérjék munkájukról. Mivel a tanórai munkánkban a legfontosabb, hogy a „tanuló tanul”, így szükséges ismernünk véleményüket az órai munkánkról.

A diákok által adott értékeléseknek lehet közvetett és közvetlen megvalósulási formája. A közvetett formák közé sorolom azt a spontán értékelést, ahogy az órán dolgoznak a tanulók. Amennyiben elfogadják a tanárjelöltet, színvonalasnak értékelik a munkáját, akkor szívesen és készségesen dolgoznak vele az órán, figyelik és teljesítik utasításait. Amennyiben ez a közös munka a diákok és a tanárjelölt között nem valósul meg, mindenképpen szükséges elemezni a háttérben meghúzódó okokat. Ezt az elemzést segíti a vezetőtanárral vagy a mentorral folytatott reflektív óramegbeszélés, és az ennek során megfogalmazódott fejlesztő, formatív értékelés.

4

Az értékelés közvetlen, verbális megvalósulási formája, amikor a tanárjelölt a gyakorlat végén beszélget a diákokkal a közös munkájukról. Az a tapasztalat, hogy a diákok nehezen, és akkor is általában egyoldalúan mondanak közvetlenül, szóban értékelést a jelölt munkájáról. Számukra az értékelés sokszor csak a kritika, a hibák és az elvárásaik felsorolása.

A hallgatók egy része írásban kér véleményt a diákoktól. Az írásos értékelés lehet összefüggő szöveges értékelés, esetleg szempontokat is ad a tanárjelölt. Egy másik forma, ha a hallgató kérdőívet készít, amit kitöltenek a diákok. A kérdőíves értékelés már közel lehet a szummatív értékeléshez.

Véleményem szerint fontos lenne az értékelésnek ezt a szintjét is áttekinteni, kidolgozni a lehetséges módszereket, és javaslatokat adni a hallgatóknak. Amennyiben a hallgatók a tanári munkának ezt a részét is megismerik az egyetemi tanulmányaik során, természetessé válik számukra későbbi tanári pályájukon. Saját tapasztalatom, hogy a pedagógusi munkában fejleszti az önértékelésünket, és segítő útmutatást ad, ha a tanítványainktól reális értékelést kapunk munkánkról.

A hallgató reflektív önértékelése

A gyakorlat során a hallgatók folyamatosan elemzik reflektív módon a saját munkájukat. A szaktárgyi tanítási gyakorlat az első olyan lehetőség, amikor tényleges tanítási folyamat során elemzi reflektív módon a saját óráját, pedagógusi munkáját a tanárjelölt. Segítség, útmutatás a tanárjelölt számára, ha az egyetemi évek során találkozik a reflektív elemzés módszertanával, esetlegesen szempontrendszerrel kap az órák elemzéséhez.

A szaktárgyi gyakorlat elején a tanárjelölt hospitál a vezetőtanár óráin. Ezeket az órákat közös megbeszélés, reflektív elemzés követi. A vezetőtanár a gyakorlatban is bemutatja a hallgató számára, miként kell elemezni a saját óráját. A gyakorlat teljes ideje alatt az órák után formatív értékeléssel beszél meg a hallgató és a vezetőtanár az órákat. A tanulmány elején említett időhiány miatt megtörténhet, hogy ezek az elemzések nem verbálisan, hanem írásban valósulnak meg.

Az egyéni összefüggő gyakorlat elején a mentor tanár és a hallgató közösen elkészíti a tanárjelölt egyéni fejlesztési tervét. Ennek a tervnek az elkészítéséhez nélkülözhetetlen, hogy megelőzze egy olyan beszélgetés, amelynek során a hallgató egy diagnosztikus értékelést készít saját magáról.

Az ELTE Trefort Ágoston Gyakorló Gimnáziumban a tanárjelöltek egy értékelő lapot tölthetnek ki gyakorlatuk végeztével. (Sajnos az utóbbi években csökken azon hallgatóknak a száma, akik élni kívánnak ezzel a lehetőséggel.) A hallgatók a szakmai fejlődésüket az elmúlt két évben az alábbi módon értékelték:

C) SZAKMAI FEJLŐDÉS

1) Milyen mértékben fejlődött a tanítási gyakorlat alatt? Kérjük, húzza alá a megfelelő választ!

SZEMPONTOK	SEMMIT	VALAMENNYIT	SOKAT
a) Tervező, előkészítő munkában	0	17	107
b) Megvalósításban, kivitelezésben	0	17	103
c) Önismeretben	1	44	69
d) A tanulók megismerésében	3	42	79
e) Önbizalomban	2	51	59
f) Hivatástudatban	5	29	87

5

Az adatok alapján elmondható, hogy a tanárjelöltek úgy értékelik magukat, hogy a szaktárgyi tanítási gyakorlatuk során a „Tervező, előkészítő munkában”, a „Megvalósításban, kivitelezésben” és a „Hivatástudatban” fejlődtek a legtöbbet. A feltett kérdések esetében felmerül a gondolat, hogy azért nem fejlődött-e a hallgató, mert már nem volt szükség komolyabb fejlődésre, a gyakorlat kezdetekor is megfelelően jó szinten volt a vizsgált területen. Másik lehetőségek, hogy a gyakorlat volt rövid arra, hogy teljes mértékben kibontakozhasson.

Az értékelés kapcsolata a tanári kompetenciákkal

A tanárjelöltek értékelésénél központi szerepe van annak, hogy a tanári kompetenciák milyen mértékben jelennek meg a tanárjelölt pedagógusi munkájában. A kompetenciák nevesítése, formába öntése az idők folyamán változhat, de a jelenleg érvényben levő nyolc kompetenciaterület – véleményem szerint – elég jól megadja azokat a készségeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy egy hallgató jó pedagógussá váljon. Az egyes kompetencia területek tartalmát az Oktatási Hivatal „Útmutató a pedagógusok minősítési rendszeréhez”, második, javított változata alapján mutatom be¹ A vezetőtanárok számára kiadott kérdőíven az egyes kompetenciaterületek tartalmát lerövidítettem, kiemeltem azokat a tartalmakat, amelyeket a tanítási gyakorlatok szempontjából fontosnak tartottam.

¹ Útmutató a pedagógusok minősítési rendszeréhez

Szerzők: Antalné Szabó Ágnes, Hámosi Veronika, Kimmel Magdolna, Kotschy Beáta, Móri Árpádné, Szőke-Milinte Enikő, Wölfling Zsuzsanna A kiadvány az Oktatási Hivatal által a TÁMOP-3.1.5/12-2012-0001 „Pedagógusképzés támogatása” című kiemelt uniós projekt keretében készült. A kiadvány elektronikus formában a www.oktatas.hu weboldalon kerül közzétételre.

Az összegzést a 2. számú mellékletekben szereplő kérdőív feldolgozásával készítettem. A vezetőtanárok által kitöltött kérdőív adatainak összegzése alapján hasonlítottam össze a szaktárgyi tanítási gyakorlat és az egyéni összefüggő tanítási gyakorlat során megvalósuló értékeléseket.

A kérdőívben a kompetenciák felsorolása előtt megfogalmazott feladat:

„Véleménye szerint a kompetenciák közül melyek értékelése történhet meg a szaktárgyi tanítási gyakorlat/az egyéni összefüggő gyakorlat végeztével?

A számok azt fejezik ki, hogy milyen mértékben tartja relevánsnak az adott kompetencia értékelését. 0= egyáltalán nem releváns 5= teljes mértékben releváns”

Mivel a vezetőtanárok közül nem mindenki válaszolt az összes szempontra, így az adott válaszok számának összege eltérő lehet az egyes sorokban.

1. Szaktudományos, szaktárgyi, tantervi tudás

Az első kompetencia területben – az indikátorlista alapján - a következők értékelése történik:

- ≈ Alapos, átfogó és korszerű szaktudományos és szaktárgyi tudás.
- ≈ A szaktárgy tanításához szükséges tantervi és szakmódszertani tudás.
- ≈ Pontos, következetes fogalomhasználat.
- ≈ A tananyag kínálta belső és külső kapcsolódási lehetőségek (a szaktárgyi koncentrációt) kihasználása.
- ≈ A szaktárgy tanítása során a tanulók más forrásokból szerzett tudására építés.
- ≈ A rendelkezésre álló tananyagok, eszközök – a digitális anyagokat és eszközöket is – ismerete, kritikus értékelése és megfelelő használata.
- ≈ A szaktárgynak és a tanítási helyzetnek megfelelő, változatos oktatási módszereket, taneszközöket alkalmazása.
- ≈ Tanítványok önálló gondolkodásra, a tanultak alkalmazására nevelése.
- ≈ Az elméleti ismeretek gyakorlati alkalmazási lehetőségeinek felismertetése.
- ≈ Az online információk befogadásának, feldolgozásának, továbbadásának kritikus, etikus módjának bemutatása.

6

Az ELTE Trefort Ágoston Gyakorló Gimnázium vezetőtanárainak véleménye alapján ennek a kompetencia területnek az értékelése mind a két gyakorlat keretében jelentős mértékben megvalósul. Valamennyi eltérés a szaktárgyi integráció és a szakmai tudatosság értékelésének tekintetében van. Ennek okát abban látom, hogy a szaktárgyi tanítási gyakorlat – fent is leírt – időbeli problémái miatt kevés lehetőség van arra, hogy ezekkel a területekre is megfelelő hangsúly jusson.

Szaktárgyi tanítási gyakorlat

	0	1	2	3	4	5
1. Szaktudományos, szaktárgyi, tantervi tudás						
1.1 Szakmódszertan			1	2	5	15
1.2 Szaktárgyi tudás, szaktárgyi integráció,	1		1	9	5	8
IKT kompetencia			1	8	1	15
1.3 Szakmai tudatosság					10	12

Egyéni összefüggő gyakorlat

	0	1	2	3	4	5
1. Szaktudományos, szaktárgyi, tantervi tudás						
1.1 Szakmódszertan				3	4	18
1.2 Szaktárgyi tudás, szaktárgyi integráció,		1	2	2	7	13
IKT kompetencia		1		3	6	14
1.3 Szakmai tudatosság			2		5	17

Pedagógiai folyamatok, tevékenységek tervezése

A második kompetencia területben – az indikátorlista alapján - a következők értékelése történik:

- ≈ A célok tudatosítása. A célok meghatározása a tantervi előírások, az intézmény pedagógiai programja alapján.
- ≈ Pedagógiai munka tervezése: éves szinten, tanulási-tanítási (tematikus) egységekre és órákra bontva.
- ≈ A pedagógiai folyamat minden lényeges elemének komplex módon történő figyelembe vétele: a tartalom, a tanulók előzetes tudása, motiváltsága, életkori sajátosságai, az oktatási környezet lehetőségei, korlátai stb.
- ≈ A digitális, online eszközök célszerűen használata.
- ≈ Az óra/foglalkozás a cél(ok)nak megfelelően, logikusan felépítése.
- ≈ A tanulók tevékenységének, a tanulási folyamatnak a szem előtt tartása.
- ≈ A szociális tanulásban rejlő lehetőségek kihasználása.
- ≈ A differenciálás elvének alkalmazása.
- ≈ A tanulók tudatos motiválása, aktivizálása.
- ≈ A tanóra/foglalkozás céljainak megfelelő stratégiák, módszerek, taneszközök tudatos tervezése.
- ≈ Többféle módszertani megoldás.
- ≈ A tervek az óra/foglalkozás eredményessége függvényében történő felülvizsgálata.

A második kompetencia terület elemei közül a szaktárgyi tanítási gyakorlaton csak a „Saját pedagógiai tevékenység tervezésének” értékelése valósulhat meg számottevő mértékben. Ez összhangban van a hallgatóknak azon véleményével, hogy a gyakorlat során a „Tervező, előkészítő munkában” sokat fejlődnek.

Az egyéni összefüggő gyakorlat keretében, ahol nagyobb egység áttekintésére van lehetőség, jobban előkerül az iskolai dokumentumok alapján történő tervezés és tanítás.

Szaktárgyi tanítási gyakorlat

	0	1	2	3	4	5
2. Pedagógiai folyamatok, tevékenységek tervezése						
2.1 A közoktatás jogszabályi környezetének ismerete a pedagógiai program, helyi tanterv alkalmazása	6	4	6	5	2	1
2.2 Saját pedagógiai tevékenység tervezése			2	2	5	16

Egyéni összefüggő gyakorlat

	0	1	2	3	4	5
2. Pedagógiai folyamatok, tevékenységek tervezése						
2.1 A közoktatás jogszabályi környezetének ismerete a pedagógiai program, helyi tanterv alkalmazása	1	3		8	7	6
2.2 Saját pedagógiai tevékenység tervezése				1	7	17

Mellékletek

1. számú melléklet

Részlet az ELTE-n dolgozó mentorok által elkészítendő minősítésből.

ÉRTÉKELÉS
 tanári mesterszakos hallgató
 összefüggő egyéni szakmai gyakorlatáról

201.../201.... tanév
 félév

A főbb kompetenciaterületeken elért eredmények:		
	A gyakorlat befejezésekor mutatott szint*	A gyakorlat során elért fejlődés**
A diákokkal való bánásmód, kapcsolat a diákokkal	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
A tanulócsoport irányítása, vezetése	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
A pedagógiai folyamat tervezése	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
A tanulási folyamat szervezése és irányítása, óravezetés	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
Szaktárgyi tudás és a szaktárgy tanításatantárgy	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
Szaktárgyi tudás és a szaktárgy tanításatantárgy	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
A hatékony tanulási módszerek alkalmazása és ezek közvetítése a diákoknak	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
Pedagógiai értékelés	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
Szakmai együttműködés és kommunikáció	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
* 1 = a pálya gyakorlásához elégtelen, 6 kezdő tanártól átlagosan elvárható, gyakorlatlan, 10 kiemelkedően jó, professzionális (a 6-os értékek mellett is lehet jeles a minősítés)		
** 1 = egyáltalán nem fejlődött, 6 átlagosan fejlődött, 10 kiugróan sokat fejlődött a gyakorlat során		

EGYÉNI ÖSSZEFÜGGŐ GYAKORLAT						
Véleménye szerint a kompetenciák közül melyek értékelése történhet meg az egyéni összefüggő gyakorlat végeztével?						
A számok azt fejezik ki, hogy milyen mértékben tartja relevánsnak az adott kompetencia értékelését.						
0 = egyáltalán nem releváns 5= teljes mértékben releváns						
	0	1	2	3	4	5
1. Szaktudományos, szaktárgyi, tantervi tudás						
1.1 Szakmódszertan						
1.2 Szaktárgyi tudás, szaktárgyi integráció, IKT kompetencia						
1.3 Szakmai tudatosság						
2. Pedagógiai folyamatok, tevékenységek tervezése						
2.1 A közoktatás jogszabályi környezetének ismerete a pedagógiai program, helyi tanterv alkalmazása						
2.2 Saját pedagógiai tevékenység tervezése						
3. A tanuló támogatása						
3.1 Tanulásmódszertan, tanulás-szervezés, motiváció						
3.2 Kompetenciafejlesztés						
3.3 A tanulói szükségletekre építő (adaptív) tanulási környezet						
4. A tanuló személyiségének fejlesztése, az egyéni bánásmód érvényesülése						
4.1 Általános fejlődéslélektan, pedagógia, szociológia						
4.2 Tanuló-megismerési technikák, egyéni bánásmód						
4.3 Kiemelt figyelmet igénylő tanulók felismerése, fejlesztése						
5. A tanulói csoportok, közösségek alakulásának segítése, fejlesztése						
6. Pedagógiai folyamatok és a tanulók személyiségfejlődésének folyamatos értékelése, elemzése						
6.1 A pedagógiai folyamatokhoz illeszkedő értékelés						
6.2 A tanulók szakszerű mérése, az adatokra épülő fejlesztése						
7. Kommunikáció és szakmai együttműködés, problémamegoldás						
7.1 Kommunikáció						
7.2 Szakmai együttműködés						
7.3 Problémamegoldás, konfliktuskezelés						
8. Elkötelezettség és szakmai felelősségvállalás a szakmai fejlődésért						
8.1 Szakmai önállóság, személyes felelősség, személyes felelősség						
8.2 Felelősség a szervezetért						

SZAKTÁRGYI TANÍTÁSI GYAKORLAT						
Véleménye szerint a kompetenciák közül melyek értékelése történhet meg a szaktárgyi tanítási gyakorlat végeztével?						
A számok azt fejezik ki, hogy milyen mértékben tartja relevánsnak az adott kompetencia értékelését.						
0 = egyáltalán nem releváns 5= teljes mértékben releváns						
	0	1	2	3	4	5
1. Szaktudományos, szaktárgyi, tantervi tudás						
1.1 Szakmódszertan						
1.2 Szaktárgyi tudás, szaktárgyi integráció, IKT kompetencia						
1.3 Szakmai tudatosság						
2. Pedagógiai folyamatok, tevékenységek tervezése						
2.1 A közoktatás jogszabályi környezetének ismerete a pedagógiai program, helyi tanterv alkalmazása						
2.2 Saját pedagógiai tevékenység tervezése						
3. A tanuló támogatása						
3.1 Tanuláselmélet tanulásszervezés motiváció						
3.2 Kompetenciafejlesztés						
3.3 A tanulói szükségletekre építő (adaptív) tanulási környezet						
4. A tanuló személyiségének fejlesztése, az egyéni bánásmód érvényesülése						
4.1 Általános fejlődéslelektan, pedagógia, szociológia						
4.2 Tanuló-megismerési technikák, egyéni bánásmód						
4.3 Kiemelt figyelmet igénylő tanulók felismerése, fejlesztése						
5. A tanulói csoportok, közösségek alakulásának segítése, fejlesztése						
6. Pedagógiai folyamatok és a tanulók személyiségfejlődésének folyamatos értékelése, elemzése						
6.1 A pedagógiai folyamatokhoz illeszkedő értékelés						
6.2 A tanulók szakszerű mérése, az adatokra épülő fejlesztése						
7. Kommunikáció és szakmai együttműködés, problémamegoldás						
7.1 Kommunikáció						
7.2 Szakmai együttműködés						
7.3 Problémamegoldás, konfliktuskezelés						
8. Elkötelezettség és szakmai felelősségvállalás a szakmai fejlődésért						
8.1 Szakmai önállóság, személyes felelősség személyes felelősség						
8.2 Felelősség a szervezetért						